

مقاله بقلم : گوردون آدامس «Gordon Adams».

منبع و تاریخ نشر : ریسپونسیبل ستیت گرفت «2023-07-19».

برگردان : پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» . [136]

**آشفتگی ویا درهم و برهمی دروزارت امور خارجه :
درست مانند گزارش آن مقام در مورد افغانستان**

***The State Department's a mess — just
like its Afghanistan report***

**بررسی اخیر به ارتباط خروج نیروهای آمریکایی از کابل درسال «2021»
نشان میدهد که پایین مه آلود «دمه و غبار» دشمن خودش است .**

***The recent review of the 2021 withdrawal from Kabul
demonstrates that Foggy Bottom is its own worst
enemy.***

**در عکس‌های گرفته شده در 23 اوت 2021، اعضای ارتش آمریکا به
افغان‌های فراری در فرودگاه کابل کمک می‌کنند. (رویترز)**

ایالات متحده برای چندین دهه به طور مستمر مرتکب خطای استراتژیک به نسبت
اتکای بیش از حد به شمشیر - مداخله نظامی - و کاهش نظام مند دیپلماسی، تضعیف
دیپلمات‌ها و ارائه دهندگان از یک سو و از سوی دیگر کمک به نفع ایجاد ارتشی با قدرت
بیش از حد و بوروکراتیک شده است .

نتیجه ای که این خود مجموعه ای از زخم های خود ساخته بوده است - ویتنام، عراق و افغانستان جدید ترین زخم ها در تاریخ هستند .

پنج سال حضورم در دولت کلینتون من را متقاعد کرد که نهادهای سیاست خارجی غیرنظامی دولت آمریکا پراکنده و ناکارآمد شده اند، در حالی که وزارت دفاع به یک گواتر «غمباده یا جاغور» امنیت ملی تبدیل شده است و وابستگی متورم وناسالم به سیاست خارجی ما که اغلب اوقات اجرا می شود نمایشی است . من کتابی را در مورد عدم تعادل ابزار امنیت ملی آمریکا ویرایش کردم . علاوه بر این، من بیش از دو دهه را صرف کمیسیون ها، نوشتن مقاله ها و گزارش ها، و مشورت با نهادهای غیرنظامی سیاست خارجی کرده ام تا بتوانم تعادل را اصلاح کنم .

من تنها نبوده ام که بگویم نهادهای دیپلماتیک و کمکی غیرنظامی ما ناکارآمد و مورد بی احترامی هستند . بدتر از آن، بخش خوبی از ناکارآمدی آنها توسط خود اداره می شود . وزارت امور خارجه به طور سیستماتیک پیشنهادهای اصلاح و تقویت را رد کرده و آنها را به عنوان اجسام خارجی که به بدنه ناسالم خود حمله می کنند، تعریف کرده است .

با خواندن نسخه طبقه بندی نشده آخرین گزارش، تمام این تا ریخ غم انگیز تلاش های نافرجام برای اصلاحات را به یاد آوردم . موردی که ماه گذشته در مورد نابسامانی - هرج و مرج در کابل - که در ماه اوت و سپتامبر 2021 منتشر شد .

این خبر خوشایند است که دولت خود این گزارش را سفارش داده است . اما، و در اینجا ما به اسرار کوچک کثیف گزارش های خود اصلاحات و گزارش های دولتی وارد می شویم، آنها عموماً به گزارش های بی که قبل از آن ها ارائه شده است ارجاع نمی دهند - بنا بر این در این مورد، کار عالی که در طول سال ها توسط بازرس ویژه بازسازی افغانستان انجام شده است - اصلاً ارجاع داده نمی شود یعنی به آن گزارشات توجه نمیشود از جمله گزارشی در مورد آنچه که با خروج ایالات متحده از افغانستان اشتباه شده است .

بدتر از آن، این گزارش یکی از عمیق ترین مشکلات ایالات را تشدید می کند . برای دهه ها، ایالات دفا تر و ادارات جدید را به قدیمی ها پیوند زده، در حالی که هیچ چیز را اصلاح نکرده است، مجموعه ای از با رونی ها را ایجاد می کند که با یکدیگر رقابت می کنند، و تزارها و هماهنگ کنندگان موقتی را برای رفع هرج و مرج تحمیل می کنند . آنها این کار را برای کره در دهه 1990 و برای بالکان زمانی که من در کاخ سفید بودم انجام دادند . هیچ کدام از این دو بارون خیلی خوب کار نکردند و هیچ کس با اطمینان نمی دانست که چه کسی مسئول عملیات غیرنظامی است .

اجازه دهید شما را با جزئیات بی حس کننده مغز، فقط برای نشان دادن، ادیت کنم . این گزارش می گوید وقتی نوبت به برنامه ریزی برای تخلیه بسیاری از آمریکایی ها یا هر فرد دیگری از کشور دیگر در بحران می رسد، مرکز عملیات وزارتخانه (عمداً یک دفتر مرکزی ارتباطات) باید مسئول باشد یا این تفاوت که دفتر دیگری - معاونت مدیریت -

دارای سهام بزرگ است، بنا براین آنها نیز باید مسئول باشند و باید یک نفر در سطح بالای وزارتخانه وجود داشته باشد که مسئول باشد. و وزارت دفاع نیز باید در ارتباط باشد و دفاتر منطقه ای در ایالات باید "رهبری کلی یک گروه ضربت را فراهم کنند". همراه با پیشنهادی مبنی بر اینکه نیاز به وجود یک "رهبر بحران [بالا بر] واحد، در سطح اصلی و یک ارتباط دهنده بحران واحد".

و البته، امور کنسولی - بخشی از دولت که خدمات ویزا و شهروندی را انجام می دهد - در اینجا نیز دارای عدالت است. این سالاد پرتاب شده از یک پیشنهاد شبیه به بسیاری از گزارش های وزارت خارجه است - هر بارونی «مقامی» در پیش نویس نهایی حرف خود را می زند.

تعداد زیادی دفاتر و ادارات دیگر وجود دارند که فکر می کنند آنها نیز در مورد رئیس بودن سهم دارند یا خود را ریس می پندارند و می خواهند روسای جدید را از کارشان دور نگه دارند. که به نوعی، آنها وارد گزارش نشوند این شامل یک مقام ارشد با قطعاتی از مجموعه موجود است - معاون وزیر امور خارجه در امور امنیت غیر نظامی دموکراسی و حقوق بشر و زیر نظر آنها دفتر بسیار ضعیف عملیات تثبیت پیچیده (CSO) در ایالات.

حیف مصرف کننده فقیر این همه در یک بحران من فقط می توانم دعوای غذایی را ببینم که وقتی کسی سعی می کند این کار را واقعاً کار کند، فوران می کند.

مشکلات در وزارت امور خارجه بسیار عمیق تر از آن چیزی است که این گزارش به آن پرداخته است تا زمانی که آنها رفع نشوند، هر گزارشی مانند این فقط معماری ناتوانی Rube Goldberg در دولت را گسترش می دهد. وزارت دفاع نقش و مسئولیت خود را بیش از پیش گسترش خواهد داد، زیرا نهاد «توان انجام» که بیش از 40 سال است قادر به انجام آن نبوده است.

اساساً، وزارت امور خارجه به برنامه ریزی احترام نمی گذارد و نمی داند چگونه آن را انجام دهد برنامه ریزی - استراتژی و منابع (مردم و پول) چیزی نیست که به افسران خدمات خارجی آموزش داده شود. همچنین در حالی که در سلسله مراتب بالا می روند، برای آن پاداشی دریافت نمی کنند. وزارت دفاع یک سازمان برنامه ریزی است. نه یک دولت.

پول بیشتر برای دیپلماسی و دیپلمات های بیشتر، که هر دو در 20 سال گذشته به وفور فراهم شده اند، این ناکارآمدی را جبران نمی کنند و این عنصر حیاتی را در جعبه ابزار دولت داری ایالات متحده تقویت نمی کنند.

برخی افراد واقعا با استعداد و فوق العاده در این موسسه کار می کنند. این نوع گزارش های دور ریختنی به آنها کمک نمی کند. تغییرات موقتی که گزارش افغانستان

پیشنهاد می‌کند، تخلیه بعدی را بهتر سازماندهی یا مؤثرتر نخواهد کرد. این تخلیه درس‌های تازه آموخته شده و گزارش دیگری را ایجاد خواهد کرد. شمشیر در غیاب یک جایگزین غیرنظامی قوی به بیرون کشیدن غلاف ادامه خواهد داد. و هیچ‌کس، حداقل از همه این گروه بررسی اخیر، این سوال را مطرح نخواهد کرد که چرا ما به پرتاب کردن ادامه می‌دهیم.

سطری در مورد نویسنده این مقاله :

گوردون آدامز یک عضو برجسته در مرکز استیمسون و استاد برنامه سیاست خارجی ایالات متحده در دانشکده خدمات بین‌الملل دانشگاه آمریکایی است.

او عضو مرکز بین‌المللی وودرو ویلسون برای محققان و به مدت هفت سال استاد دانشکده روابط بین‌الملل الیوت، دانشگاه جورج واشنگتن و مدیر برنامه مطالعات سیاست امنیتی مدرسه بود. او به مدت پنج سال معاون مدیر امنیت ملی و امور بین‌الملل در دفتر مدیریت و بودجه، مسئول ارشد بودجه کاخ سفید برای امنیت ملی بود. او عضو روابط بین‌الملل در شورای روابط خارجی بوده و مدال وزارت دفاع را برای خدمات ممتاز عمومی دریافت کرده است.

جدیدترین کتاب آدامز (با سیندی ویلیامز) "خرید امنیت ملی: چگونه آمریکا برای نقش جهانی و امنیت خود در خانه برنامه ریزی و پرداخت می‌کند" است (راتلج 2010). از او کتاب‌ها، تک‌نگاری‌ها و مقالاتی در زمینه سیاست دفاعی و امنیت ملی، روند سیاست‌های دفاعی و بودجه‌های امنیت ملی منتشر شده است. او مرتباً در رسانه‌ها ظاهر می‌شود و بارها در کنگره در مورد هزینه‌های دفاعی و مسائل امنیت ملی شهادت داده است. او مرتباً برای مجله‌های ملی، فارین پالیسی و *The Will and the Wallet* می‌نویسد. او همچنین مقالات و نوشته‌های زیادی دارد که نشر شده است.

----- **با تقدیم احترامات «2023-07-21»**